

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Drousiotis v. Cipru* - [42315/15](#)**

Hotărârea din 5.7.2022 [Secția a III-a]

Articolul 10

Articolul 10-1

Libertatea de exprimare

Motive insuficiente și compensarea disproporționată a prejudiciilor aduse într-o acțiune privind defăimarea îndreptată împotriva unui jurnalist pentru un articol de ziar despre un avocat de rang înalt din cadrul Oficiului Juridic al Statului: *încălcare*

În fapt – Reclamantul, un jurnalist, a fost găsit responsabil pentru defăimare în cadrul unor proceduri civile intentate de S.P., un avocat de rang înalt din cadrul Oficiului Juridic al Republicii Cipru, în legătură cu un articol pe care l-a publicat în cotidianul național „*Politis*” privind extinderea serviciului lui S.P. cu un an după îndeplinirea vârstei de pensionare. Reclamantul și casa editorială au fost obligați, *inter alia*, să plătească despăgubiri în mod solidar și/sau în parte lui S.P., în sumă de 25,000 EUR plus dobânda legală. Reclamantul a contestat hotărârea, fără succes. În timp ce procedurile din fața primei instanțe erau pendinte, S.P. a fost desemnat în funcția de Avocat General adjunct.

În drept – Articolul 10: Hotărârile tribunalelor naționale au constituit o „ingerință” în dreptul reclamantului la libertatea de exprimare, care era prevăzută de lege și care urmărea scopul legitim al protecției reputației sau a drepturilor altora. Totuși, Curtea a reținut că ingerința nu a fost „necesară într-o societate democratică”.

Cazul a vizat un conflict al dreptului reclamantului la respectarea libertății de exprimare în baza articolului 10 și dreptul lui S.P. la protecția reputației sale în baza articolului 8. Articolul făcea o referință directă la S.P., îl prezenta ca pe un sicofant și comenta negativ extinderea serviciului său. Caracterizările date lui S.P. au fost apte să-i păteze reputația și să-i provoace prejudicii în mediul său profesional și social. Astfel, ele atingeau nivelul cerut de seriozitate și puteau afecta drepturile lui S.P. în baza articolului 8.

(a) *Dacă articolul imputat a contribuit la o dezbatere de interes general* – Era firesc ca extinderea serviciului lui S.P. să facă obiectul analizei presei. A fost o chestiune de interes public și a dat naștere unor controverse și unor dezbateri politice considerabile. A făcut obiectul altor publicații și comentarii care au considerat, *inter alia*, că decizia este scandaloasă. Prin urmare, exista un câmp restrâns pentru restricțiile permise de articolul 10 § 2.

(b) *Statutul lui S.P.* – S.P. putea fi comparat cu o figură publică dată fiind următoarea combinație de factori: în special, poziția sa înaltă în cadrul Oficiului Juridic al Republicii Cipru, faptul că dorea să devină următorul Avocat General și la data publicării articolului era avut în vedere pentru acest post, ca și participarea sa sistematică în cadrul dezbaterilor publice prin publicațiile sale din presă și prin cărțile cu conținut politic. Prin urmare, în acest context, trebuia să se considere că a intrat, în mod inevitabil și cu bună-știință, în domeniul public și s-a expus unei analize atente, față de care trebuia să demonstreze un grad mai mare de toleranță.

(c) *Natura remarcilor ofensatoare și baza lor factuală* – Reclamantul a criticat dur extinderea serviciului lui S.P., pentru că credea că nu a fost oferit niciun motiv bun pentru extindere și că aceasta a avut loc, fără știrea superiorului lui S.P., Avocatul General, în contextul unei schimbări politice mai vaste între Președintele Republicii Cipru și Președintele Parlamentului. Din publicațiile vremii se părea că alte

persoane din sfera politică au exprimat îngrijorări similare, de o manieră mai puțin exagerată. Totuși, expresiile reclamantului recunoscute a fi puternice și dure trebuiau citite în acest context mai larg.

Reclamantul a utilizat un stil caustic și ironic cu expresii dure pentru a stârni controverse, provocând publicul și atrăgând atenția sa. Tribunalele naționale s-au concentrat mult pe tonul articolului și pe caracterul excesiv al expresiilor utilizate, fără să acorde, totuși, importanța corespunzătoare altor factori relevanți care trebuiau avuți în vedere atunci când au efectuat exercițiul de punere în balanță a drepturilor concurente în discuție. În particular, în ciuda faptului că au recunoscut că S.P. era o persoană din sfera publică și că extinderea serviciului său a reprezentat o chestiune de interes public, ei nu au incorporat, în realitate, acești factori în evaluarea lor și nu au avut în vedere articolul în contextul general al perioadei în care a fost scris. Mai mult, nu a existat niciun indiciu că articolul a fost publicat cu rea-credință sau că tribunalele naționale l-au analizat ca atare. În plus, expresiile utilizate în articol erau alcătuite în principal din judecăți de valoare și nu din afirmații concrete de fapt.

Deși reclamantul a încercat pe parcursul procedurilor naționale să explice baza factuală a susținerilor sale, acest aspect nu a fost elaborat în mod suficient de către tribunalele naționale. Într-adevăr, în acele circumstanțe și date fiind informațiile disponibile în acea perioadă, în particular publicațiile anterioare privind chestiunea pe care s-a bazat reclamantul, Curtea nu a putut conchide că expresiile imputate nu au avut o bază factuală. În consecință, deși relevante, motivele oferite de tribunalele naționale pentru a justifica ingerința nu au fost suficiente.

(d) *Severitatea sancțiunii impuse* – Suma acordată ca despăgubiri a fost disproporționată în raport cu scopurile urmărite. A fost neobișnuit de ridicată în termeni absoluți. Mai mult, era dificil să se accepte că orice prejudiciu prezumat sau potențial adus reputației lui S.P. a avut un asemenea nivel de seriozitate, încât să justifice acordarea unei sume atât de mari, în special având în vedere că pe parcursul procedurilor, S.P. a fost numit în funcția de Avocat General adjunct. De vreme ce această numire a avut loc după publicarea articolului, ea putea constitui un indiciu al întinderii concrete a prejudiciului pe care S.P. l-a suferit în privința reputației și statutului său. Deși suma a fost plătită în totalitate de casa editorială, nu de reclamant, la data pronunțării hotărârii acesta era răspunzător personal pentru plata sumei, fie singur, fie în solidar cu casa editorială. Prin magnitudinea ei, o asemenea sumă putea descuraja discuțiile deschise privind chestiunile de interes public, iar faptul că casa editorială a ales să o plătească în totalitate nu putea afecta această constatare.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 12,000 EUR în privința prejudiciului moral suferit; capătul de cerere privind prejudiciul material suferit – respins (reclamantul nu a prezentat probe că era obligat să-i restituie casei editoriale vreo sumă).